

at have stående i hukommelsen efter vores meningsudveksling her.

Så vil jeg godt slutte med at sige, at med hensyn til nogle af de problemstillinger, der blev rejst bl.a. af fru Grete Schødt, har jeg bedt Opgavekommissionen om at vurdere præcis dette problem, der har at gøre med sygedagpengene, og det er naturligvis også et spændende element i en tid, hvor vi har bedt en sagkyndig kommission om at gennemgå helt nøje bid for bid: Ligger den enkelte opgave nu engang rigtigt funderet dér, hvor den ligger, eller er der grund til at se på den måde, som f.eks. sygedagpengene er skruet sammen på med den statslige andel i det? Er der steder, hvor der er for megen kassetænkning, og en lang række andre ting.

Men det kan ikke føre til en konklusion som den, de to forslag i dag lægger op til, for det er og bliver forskelsbehandling. Det er og bliver en bevægen sig væk fra det, der har været det grundlæggende princip i det danske sygehusevæsen, nemlig at det er de lægelige indikationer og det samlede syn på patientens tilstand og omstændigheder, der gør, at man skal til på den plads, man kan få i behandlingskøen. Sådan er det jo allerede i dag, og jo bedre vi i fællesskab bliver til at løse ventetidsproblemerne, jo mindre bliver dette problem også.

Og jeg vil i hvert fald godt afslutte debatten her med helt klart at sige, at jeg ville betragte det som et demokratisk meget ubehageligt skred, hvis den prioritering, der foregår med udgangspunkt i de lægelige vurderinger, men også inddrager den samlede situation, skulle overlades til nogle andre end dem, der har ansvaret for det i dag.

For konsekvensen er jo, som flere har været inde på, at det meget vel kan ende med, at det er et politisk flertal i en kommunalbestyrelse, som kommer til at sidde og tage stilling til, om den ene eller den anden nu engang trænger sig mere på f.eks. på grund af en kunstigt oppustet debat. Vi ved alle, hvordan sygehistorier kan være godt pressestof, og at man derved måske, som jeg tror det var hr. Jørn Jespersen der var inde på det, kan få et helt andet – nej, det var vist hr. Bruno Jerup, undskyld, jeg kan se, der nikkes – parameter til at være det sidste lille udslagsgivende, når den slags beslutninger skal træffes i sidste instans måske i en politisk forsamling. Det kan vi ikke være tjent med, og derfor skal vi i stedet for blive bedre til det inden for de rammer, der nu engang er.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Det er lidt spændende at se, hvor mange år endnu vi skal høre argumentet om, hvad der skete for mange år siden i en borgerlig regering. Jeg vil godt lige henlede opmærksomheden på, at da den socialdemokratiske regering slap tøjlernerne, da vi stod og kiggede ned i den økonomiske afgrund med en trussel om at blive sat under administration fra omverdenen, var situationen en anden, end den er i dag, hvor vi er inde i en konjunkturopgang.

Når vi er inde i en positiv økonomisk bølge, så er det ikke rimeligt, at der skal være mennesker, som kan komme ud i uacceptable sociale situationer med udspring i en ventetidssituation. Jeg synes, det er en meget flot og en meget frimodig påstand, at ministeren kan sige, at argumenterne ikke holdt, altså at man har klynget sig til en stribe af argumenter om kapacitetspåstande. Det, jeg har gjort opmærksom på, er, at det er en nødbremse, som kan sikre det enkelte menneske mod at blive kvast imellem de systemer, som ellers er retfinede og udmærkede. Så det at skyde det hen til, at det overhovedet ikke kan lade sig gøre af hensyn til kapacitet, er en underlig omvej at gå.

Jeg har stor tillid til det demokratiske system. Jeg har stor tillid til, at mennesker, som sidder i kommunalbestyrelser, forvalter deres pund ordentligt, for hvis de ikke gør det, hvis de indlægger nogle forkerte, nogle umenneskelige præmisser i deres vurderinger, så er jeg helt klar over, at de vil blive udskiftet ved førstkommande lejlighed.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Fru Ester Larsen har tidligere i debatten været inde på, at man skulle lade være med at fortolke, hvad andre mente. Jeg mener nu ikke, at det er helt urimeligt, at vi prøver at finde ud af, hvad det forslag, som Venstre har stillet, rent faktisk handler om, og hvad det indebærer. Det er vel sådan set derfor, det er fremsat som et forslag. Og jeg må konstatere, at der er nogle ting, der overhovedet ikke er svaret på.

Jeg vil gerne spørge helt konkret: Hvis nu man i en kommune har to borgere, som står på en venteliste til den samme operation – der kan være tale om en person i arbejde og en pensionist – hvem er det så helt konkret i den pågældende kommune, der skal træffe beslutning om, hvorvidt man vil yde tilskud til, at den ene kan